

Kancelaria Radców Prawnych
Otawski Dziura Jędrzejewski i Troszyński Sp.p.
Al. Niepodległości 221 lok 2
02-087 Warszawa
@: kancelaria@kancelariaadj.pl

RAPORT O ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO dla zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach

MORSKA FARMA WIATROWA MFW BAŁTYK II

TOM I Sekcja 2

Wpływ na cele środowiskowe

Zamawiający:

MFW Bałtyk II Spółka z o.o.
Ul. Krucza 24/26
00-526 Warszawa

Warszawa, styczeń 2021 r.

SKŁAD AUTORSKI:

dr Piotr Otawski

radca prawny Andrzej Dziura

mgr inż. Magdalena Kinga Skuza

mgr inż. Mirosława Rybczyńska-Szewczyk

mgr inż. Jarosław Szewczyk

Spis treści

Skróty i definicje	4
1. Wprowadzenie	6
2. Międzynarodowe i unijne dokumenty strategiczne	6
2.1. Międzynarodowa i europejska polityka w obszarze energii i klimatu	6
2.2. Mapa drogowa w zakresie energetyki do 2050 r.	7
2.3. Strategia UE adaptacji do zmiany klimatu	7
2.4. Dyrektywa 2014/89/UE – zagospodarowanie przestrzenne obszarów morskich	7
2.5. Konwencja o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzona w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. – konwencja Helsińska	8
3. Realizacja projektu w kontekście krajowych dokumentów strategicznych i planistycznych	9
3.1. Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju („DSRK”)	9
3.2. Strategia na rzecz odpowiedzialnego rozwoju (SOR)	9
3.3. Polityka Ekologiczna Państwa 2030 (PEkP 2030)	9
3.4. Polityka Energetyczna Polski	10
3.5. Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju 2030 („KPZK”)	10
3.6. Plan zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich („PZPPOM”)	11
3.7. Polityka Morska Rzeczypospolitej Polskiej do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 („PMRP”)	12
3.8. Krajowy Plan na rzecz Energii i Klimatu na lata 2021-2030 (KPEiK)	12
3.9. Krajowy program ochrony wód morskich („KPOWM”)	13
3.10. Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020 („SRWP”)	13
3.11. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego 2030 („PZPWP”)	14
4. Realizacja projektu a cele środowiskowe wynikające z dokumentów strategicznych i planistycznych	14
4.1. Cele środowiskowe dokumentów z obszarów energetyki, klimatu, rozwoju gospodarczego i zagospodarowania przestrzennego	14
4.2. Cele środowiskowe dla wód morskich	18
4.3. Bałtycki Plan Działań HELCOM	26
5. Literatura i inne źródła	28
5.1. Literatura	28
5.2. Strony internetowe	29
6. Spis tabel	29

Skróty i definicje

BEiŚ	Strategia „Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko – perspektywa do 2020 r.
DSRK	Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju
Dyrektywa 2014/89/UE	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. <i>ustanawiająca ramy planowania przestrzennego obszarów morskich</i> (Dz. U. UE. L. 257 z 2014 r., s. 135)
GES/subGES	Stan środowiska morskiego dobry/poniżej dobrego
GW	Gigawat
Konwencja Helsińska/ HELCOM	Konwencja o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzona w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 346)
KPEiK	Krajowy Plan na Rzecz Energii i Klimatu na lata
KPZK	Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju 2030
KPOWM	Krajowy program ochrony wód morskich
MFW	Morska farma wiatrowa
MFW BII/ Przedsięwzięcie	Morska farma wiatrowa MFW Bałtyk II (pierwotnie: Bałtyk Środkowy II i Polenergia Bałtyk II)
OZE	Odnawialne źródła energii
PEP 2030	Polityka Energetyczna Polski do 2030 r.
PEKP 2030	Polityka Ekologiczna Państwa 2030
PZPPOM	Plan zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich
PMRO	Polityka Morska Rzeczypospolitej Polskiej do roku 2020 z perspektywą do roku 2030
Projekt planu	Projekt planu zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich w skali 1:200000
PZPWP	Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego 2030
Ramowa Dyrektywa w sprawie Strategii Morskiej/RDSM	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. <i>ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego</i> (Dz. U. UE L z 25 czerwca 2008 r.)
Ramowa Dyrektywa Wodna/RDW	Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. <i>ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej</i> (Dz. U. UE L z dnia 22 grudnia 2000 r.)
SOR	Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju

SRWP	Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020
------	------------------------------------------------

1. Wprowadzenie

Energetyka przeżywa na świecie okres niezwykle dynamicznych zmian, które spowodowane są z jednej strony próbami odpowiedzi na zagrożenia klimatyczne powodowane m.in. spalaniem paliw kopalnych, a z drugiej strony postępowaniem technologicznym, który umożliwia realizację rozwiązań nieodstępnych jeszcze dekadę temu, a równocześnie istotnie wpływa na koszty realizacji inwestycji. Morska energetyka wiatrowa jest obszarem, w którym jest pozytywnie stymulowany przez oba wskazane czynniki. Niemniej jednak dotychczasowy rozwój morskiej energetyki wiatrowej napotykał w polskich warunkach problemy rozwojowe, które nie pozwalały wykorzystać autów tej technologii.

Wyzwania modernizacyjne jakie stoją przez polską energetyką powodują jednak, że rozwiązania dywersyfikujące polskie źródła pozyskania energii, zwłaszcza w połączeniu z zapewnieniem niskoemisyjności lub nieemisyjności stają się nie tylko perspektywiczne, ale aktualne i wysoce pożądane. Dotychczasowy rozwój morskiej energetyki wiatrowej odbywał się w znacznej mierze dzięki polityce klimatycznej, określonej w szeregu dokumentów na szczeblu międzynarodowym, unijnym i krajowym. Należy jednak oczekiwać, iż w nadchodzących latach istotne staną się czynniki rynkowe zarówno w wymiarze kosztów wytwarzania energii, jak również oczekiwań konsumentów w zakresie źródeł pozyskiwania energii. Niezależnie jednak od wzrostu znaczenia tych czynników rola instrumentów polityki międzynarodowej i krajowej będzie w tym obszarze bardzo istotna. Poniżej przedstawiono najważniejsze dokumenty strategiczne, na których cele środowiskowe MFW BII może oddziaływać. Podkreślić jednak należy, iż część z analizowanych dokumentów jest mocno osadzona w realiach mijającej dekady i będzie wymagała rewizji i aktualizacji wobec zmieniających się uwarunkowań i trendów.

2. Międzynarodowe i unijne dokumenty strategiczne

2.1. Międzynarodowa i europejska polityka w obszarze energii i klimatu

Zmiany klimatyczne, ale także odpowiedź na nie społeczności międzynarodowej są obecnie najważniejszym przedmiotem dyskusji na wszelkich forach współpracy międzynarodowej. Konieczności rozwiązań na poziomie globalnym jest nie tylko postulatem środowisk naukowych, ale znajduje wyraz w dokumentach międzynarodowych. Zawarte w grudniu 2015 r. w ramach Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu Porozumienie Paryskie jest obecnie głównym dokumentem określającym cele sygnatariuszy - stron porozumienia w zakresie przeciwdziałania zmianom klimatycznym. Strategicznym celem środowiskowym Porozumienia jest powstrzymanie wzrostu globalnej temperatury w drugiej połowie tego stulecia na poziomie co najmniej 2°C, a jeśli to możliwe to nawet na poziomie 1,5°C.

Wprowadzony przez Unię Europejską system krajowych celów redukcji emisji ma na celu obniżenie emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie do roku 2030 zgodnie z założeniami porozumień paryskich.

Ramowa polityka przyjęta została przez przywódców krajów członkowskich UE w październiku 2014 r. Stanowi ona przedłużenie pakietu klimatyczno-energetycznego do roku 2020, i jest zgodna z perspektywą długoterminową określoną w Planie działania prowadzącym do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r., Planem działania w zakresie energii do roku 2050, Pakietem „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków” (tzw. Pakiet Zimowy), a zwłaszcza Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania

stosowania energii ze źródeł odnawialnych. Strategia ramowa na rzecz stabilnej unii energetycznej opartej na przyszłościowej polityce w dziedzinie klimatu przewiduje m.in. redukcję emisji poprzez promowanie inwestycji w nowe technologie, m.in. takie jak morskie farmy wiatrowe.

Podstawowe cele środowiskowe na rok 2030 to:

- ograniczenie o co najmniej 40% emisji gazów cieplarnianych (w stosunku do poziomu z 1990 r.);
- zapewnienie co najmniej 32% udziału energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym zużyciu energii;
- zwiększenie o co najmniej 32,5% efektywności energetycznej.

Podkreślić jednak należy, że polityka klimatyczna Unii Europejskiej jest coraz bardziej zorientowana na przyspieszanie ścieżki osiągania redukcji emisji gazów cieplarnianych. Założeniem nowej strategii Unii Europejskiej – Europejski Zielony Ład – jest osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r. oraz dekarbonizację sektora energetyki. Szczegółowe rozwiązania legislacyjne będą jeszcze przedmiotem praca w Radzie Europejskiej oraz Parlamencie Europejskim, niemniej jednak w dokumentach przedstawionych przez Komisję Europejską jako służących implementacji nowej strategii zakłada się budowę sektora energetycznego w większej mierze opartego na źródłach odnawialnych, a w tym pełne wykorzystanie potencjału morskiej energetyki wiatrowej.

2.2. Mapa drogowa w zakresie energetyki do 2050 r.

Plan wyznacza określone normy w zakresie efektywności energetycznej, jakie osiągnąć powinny kraje członkowskie Unii Europejskiej do 2050 r. Podstawowym celem środowiskowym jest dekarbonizacja rynku energii, którego skutkiem ma być redukcja emisji gazów cieplarnianych. Należy oczekiwać, iż cele w ramach redukcji emisji z sektora energetyki będą podwyższane w ramach implementacji Europejskiego Zielonego Ładu. We wrześniu 2020 r. Komisja Europejska przedstawiła projekt zwiększenia redukcji emisji gazów cieplarnianych do 55% w ramach osiągania celu neutralności klimatycznej do 2050 roku.

2.3. Strategia UE adaptacji do zmiany klimatu

Określa działania w celu poprawy odporności Europy na zmiany klimatu poprzez zwiększenie gotowości i zdolności do reagowania na skutki zmian klimatu na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i unijnym, opracowanie spójnego podejścia i poprawę koordynacji działań poprzez realizację następujących celów środowiskowych: włączenie adaptacji zmian klimatu do realizacji przedsięwzięć rozwoju regionalnego i innych oraz zapewnienie odpornej infrastruktury (w tym energetycznej).

Od 14 maja do 20 sierpnia 2020 r. Komisja Europejska prowadziła konsultacje społeczne, które stanowią pierwszy etap w przygotowaniu do nowej Strategii UE adaptacji do zmian klimatu. Strategia ta ma uwzględniać obserwowane rosnące tempo zmian w środowisku związanych ze zmianami klimatycznymi a równocześnie być zharmonizowana z celami określonymi w strategii Europejski Zielony Ład.

2.4. Dyrektywa 2014/89/UE – zagospodarowanie przestrzenne obszarów morskich

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. *ustanawiająca ramy planowania przestrzennego obszarów morskich* (Dz. U. UE. L. 257 z 2014 r., s. 135) („dyrektywa 2014/89/UE”) ma na celu propagowanie:

- zrównoważonego wzrostu w gospodarce morskiej;

- zrównoważonego rozwoju obszarów morskich;
- zrównoważonego wykorzystania zasobów morza.

Dyrektywa 2014/89/UE nakłada na kraje członkowskie UE wymóg prawny tworzenia przejrzystych systemów planowania na morzu oraz współpracy z sąsiadami w tym celu. Ustanawiając planowanie przestrzenne obszarów morskich, państwa członkowskie należycie uwzględniają specyfikę regionów morskich oraz odpowiednie istniejące i przyszłe działania i sposoby wykorzystania tych obszarów, ich wpływ na środowisko i na zasoby naturalne, jak również biorą pod uwagę wzajemne oddziaływanie lądu i morza (art. 4 ust. 5 dyrektywy 2014/89/UE). Dyrektywa 2014/89/UE zwraca uwagę na konieczność zachowania w procesie planistycznym zintegrowanego podejścia, angażowania i konsultowania interesariuszy, wykorzystania najlepszych dostępnych danych i informacji, uwzględnienia wzajemnego oddziaływania lądu i morza, zapewnienia współpracy transgranicznej między państwami członkowskim oraz propagowania współpracy z państwami trzecimi.

Do polskiego porządku prawnego przepisy dyrektywy ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich zostały wdrożone przede wszystkim ustawą z dnia 21 marca 1991 r. *o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej* (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 2135, z późn. zm.).

2.5. Konwencja o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzona w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. – konwencja Helsińska

Konwencja o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzona w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 346) – („Konwencja Helsińska”) („HELCOM”), która weszła w życie 17 stycznia 2000 r. obejmuje cały obszar Morza Bałtyckiego, w tym wody śródlądowe, jak również wody samego morza i jego dno. W całej zlewni Morza Bałtyckiego są też podejmowane wszelkie działania w celu ograniczenia zanieczyszczeń.

Konwencja Helsińska z 1992 r., dotyczy ochrony środowiska Bałtyku przed zanieczyszczaniem szkodliwymi substancjami pochodzącymi ze wszystkich możliwych źródeł oraz przed niekorzystnym oddziaływaniem za pomocą energii (np. promieniowanie, wywoływanie zmian temperatury). Zawiera ona także postanowienia dotyczące ochrony nadmorskiej fauny i flory.

Kluczowe znaczenie wśród przepisów Konwencji ma postanowienie zobowiązujące umawiające się państwa do podejmowania wszelkich działań, które staną się niezbędne do zapewnienia ochrony środowiska morskiego Bałtyku oraz odbudowy ekologicznej regionu bałtyckiego (art. 3).

Co istotne, HELCOM ustalił, że morskie obszary Natura 2000 spełniają kryteria włączenia ich do sieci chronionych obszarów morskich HELCOM.¹ Sposób ustanawiania i realizacji ochrony środowiska na obszarach Natura 2000, które pokrywają się z Bałtyckimi morskimi obszarami ochrony, musi pozostawać w zgodzie z treścią konwencji Helsińskiej i wydawanych przez HELCOM zaleceń.

¹ KE, Wytyczne w sprawie ustanowienia sieci Natura 2000 w środowisku morskim. Zastosowanie dyrektyw siedliskowej i ptasiej, Bruksela 2007, s. 11.

3. Realizacja projektu w kontekście krajowych dokumentów strategicznych i planistycznych

3.1. Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju („DSRK”)

DSRK jest dokumentem określającym główne trendy, wyzwania i scenariusze rozwoju społeczno-gospodarczego kraju oraz kierunki przestrzennego zagospodarowania kraju, z uwzględnieniem zasady zrównoważonego rozwoju. Jest to dokument nadrzędny, którego cele rozwojowe będą realizowane przez średniookresową strategię rozwoju kraju oraz za pośrednictwem dziewięciu strategii zintegrowanych.

Jednym z nich jest obszar strategiczny „Bezpieczeństwo energetyczne i środowisko” (BEiŚ), w którym założono główny cel zapewnienia optymalnej ilości energii po możliwie niskich cenach oraz dywersyfikację źródeł i tras przesyłu nośników energii. Kluczowymi celami środowiskowymi jest proces redukcji emisji CO₂ oraz zanieczyszczeń powietrza. Istotne jest również podejmowanie działań na rzecz efektywnego korzystania z zasobów środowiska.

3.2. Strategia na rzecz odpowiedzialnego rozwoju (SOR)

Strategia na rzecz odpowiedzialnego rozwoju stanowi aktualizację średniookresowej strategii rozwoju kraju. Dokument ten określa zasady, cele i priorytety rozwoju kraju w wymiarze gospodarczym, społecznym i przestrzennym do roku 2020, ale w perspektywie do roku 2030. Strategia celowo zakłada dłuższą perspektywę czasową jako odpowiedź na braki w obszarze instrumentów wspomagających realizację i monitoring strategii długookresowej. Swoją główną rolę Strategia definiuje jako tworzenie warunków dla wzrostu dochodów mieszkańców Polski przy jednoczesnym wzroście spójności w wymiarze społecznym, ekonomicznym, środowiskowym i terytorialnym. Jako cele szczegółowe wskazane zostały:

- Trwały wzrost gospodarczy oparty coraz silniej o wiedzę, dane i doskonałość organizacyjną;
- Rozwój społecznie wrażliwy i terytorialnie zrównoważony;
- Skuteczne państwo i instytucje służące wzrostowi oraz włączeniu społecznemu i gospodarczemu.

Dla osiągnięcia celu zarówno głównego, jak i szczegółowych zostały sformułowane projekty strategiczne. Pośród nich w kontekście niniejszego dokumentu wyróżnić należy projekt: Strategia transformacji do gospodarki niskoemisyjnej oraz Czyste powietrze. Pierwszy z nich ma służyć wypracowaniu ram wykonawczych dla zmniejszenia emisyjności i energochłonności gospodarki. Natomiast projekt Czyste powietrze koncentruje się na działaniach związanych z poprawą jakości powietrza, w szczególności poprzez likwidację źródeł emisji oraz wprowadzenie wymogów jakościowych dla paliw stałych.

3.3. Polityka Ekologiczna Państwa 2030 (PEKP 2030)

Polityka Ekologiczna Państwa 2030 została przyjęta w 2019 r. i stanowi ona jedną z 9 strategii sektorowych w rozumieniu ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Tym samym uchwalona Polityka Ekologiczna Państwa 2030 wraz z przyszłą Polityką Energetyczną Polski do 2040 r. wypełnią

obszar polityki państwa, który dotychczas był definiowany przez strategię Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko (BEiŚ) .

Polityka Ekologiczna Państwa została zbudowana w oparciu o 3 cele szczegółowe tj. Środowisko i zdrowie, Środowisko i gospodarka oraz Środowisko i klimat, i uzupełnione o dwa cele horyzontalne Środowisko i edukacja oraz Środowisko i administracja. Pośród kierunków interwencji szczególnie istotnych z punktu widzenia powiązania z planowanym przedsięwzięciem jest kierunek 7.10 Przeciwdziałania zmianom klimatu. Zakłada on dalsze dążenie do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych, a jako jeden ze sposobów wskazane są odnawialne źródła energii wraz z właściwym system zarządzania.

3.4. Polityka Energetyczna Polski

Obecnie obowiązująca Polityka Energetyczna Polski do 2030 r. („PEP 2030”) nakreśla przyszłe kierunki i cele polskiej polityki energetycznej. Proponuje też działania wykonawcze wraz ze sposobem, terminami wykonania, jak też jednostkami odpowiedzialnymi za ich realizację, w odniesieniu do każdego z kierunków rozwoju. Jednym z wymienionych kierunków (spośród sześciu podstawowych dla polityki energetycznej) jest ograniczenie oddziaływania energetyki na środowisko.

W dokumencie podkreśla się, iż polityka energetyczna będzie dążyć do wypełnienia zobowiązania zawartego w powyższych strategiach UE. Celem jest zatem realizacja podjętych deklaracji: w perspektywie długoterminowej, Europa będąca gospodarką o niskiej emisji dwutlenku węgla oraz pewnym, zrównoważonym i konkurencyjnym zaopatrzeniu w energię. Zakładane cele środowiskowe to m.in. bilansowania najważniejszych emisji (CO₂).

W roku 2020 polskie Ministerstwo Klimatu przedstawiło założenia do projektu aktualizacji polityki energetycznej Polski – Polityka energetyczna Polski do roku 2040. Jednym z filarów proponowanego dokumentu jest zeroemisyjny system energetyczny. Jednym z celów szczegółowych służących realizacji określonych przez filary polityki energetycznej jest rozwój odnawialnych źródeł energii (Cel szczegółowy 6), a w jego ramach realizowany ma być projekt strategiczny – Wdrożenie morskiej energetyki wiatrowej.

3.5. Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju 2030 („KPZK”)

KPZK została przyjęta uchwałą Nr 239 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2011 r. (M.P.2012.252). Stanowi główny dokument dotyczący zagospodarowania przestrzennego w perspektywie długookresowej, określa cele i kierunki polityki przestrzennego zagospodarowania kraju. Rozwój morskich farm wiatrowych został uwzględniony w dokumencie jako narzędzie poprawy bezpieczeństwa energetycznego kraju. KPZK określa, że energetyka wiatrowa będzie stanowić 45% energii uzyskanej z OZE. Zgodnie z ustaleniami KPZK 2030, planowane przedsięwzięcie jest zlokalizowane w strefie rozwoju rozproszonej energetyki wiatrowej odnawialnej. W KPZK 2030 wyznaczono 6 celów realizujących cel strategiczny. Istotne dla realizacji przedsięwzięcia cele środowiskowe KPZK to dywersyfikacja źródeł energii, skutkująca zmniejszeniem emisji CO₂, w tym rozwój OZE.

3.6. Plan zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich („PZPPOM”)

Na dzień przygotowania niniejszego Raportu nie zostały przyjęty Planu zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich. Przygotowany został projekt planu zagospodarowania przestrzennego polskich obszarów morskich w skali 1:200000 (dalej „Projekt planu”).²

Dostępny jest projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz Ministra Inwestycji i Rozwoju w sprawie przyjęcia planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200000³.

Projekt planu został przygotowany wspólnie przez dyrektorów urzędów morskich w Szczecinie, Słupsku i Gdyni, tak aby zapewnić spójność zagospodarowania przestrzennego całego obszaru objętego planem. Projekt Planu obejmuje całość wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej pod jurysdykcją polskiej administracji morskiej, z wyłączeniem wód portów i trzech zalewów, dla których, ze względu na skalę konfliktów i intensywność oddziaływań między lądem i morzem, zostaną sporządzone plany w większej skali, tak aby możliwe było ujęcie w nich zagadnień szczegółowych.⁴ W projekcie Planu została uwzględniona realizacja morskiej farmy wiatrowej na przedmiotowym obszarze, a także lokalizacja infrastruktury przesyłowej zewnętrznej, łączącej MFW BII z lądem. Projekt planu został poddany prognozie oddziaływania na środowisko, w ramach której dla obszaru 45 E, na którym zlokalizowana jest MFW BII, zostały wskazane propozycje ograniczeń środowiskowych, takich jak:

1. układanie elementów liniowych infrastruktury technicznej w sposób zapewniający oszczędne korzystanie z przestrzeni, pod powierzchnią dna morskiego, a jeśli jest to niemożliwe z przyczyn środowiskowych czy technologicznych, należy stosować inne zabezpieczenia trwałe, umożliwiające bezpieczne używanie sieci stawnych kotwiczonych;
2. w trakcie eksploatacji morskich elektrowni wiatrowych, do czasu wypracowania zasad prowadzenia rybołówstwa w akwenie, zakazuje się wykonywania rybołówstwa w strefach bezpieczeństwa każdej konstrukcji oraz w miejscach zagrażających bezpieczeństwu wewnętrznej infrastruktury przyłączeniowej;
3. nie dopuszcza się w akwenie poszukiwania, rozpoznawania złóż kopalin i wydobywania kopalin ze złóż;
4. ogranicza się realizację funkcji infrastruktury technicznej do sposobów niezagrażających skuteczności tarła i podchowu narybku ryb komercyjnych, uwzględniających konieczność zabezpieczenia funkcjonowania tarlisk ryb.

Projekt planu wraz z prognozą został poddany konsultacjom społecznym oraz procesowi opiniowania i uzgadniania z organami współuczestniczącymi w procesie tworzenia i przyjmowania planu.

² Źródło: <http://www.umgdy.gov.pl/?cat=274>, data dostępu sierpień 2020 r.

³ Źródło: http://www.umgdy.gov.pl/wp-content/uploads/2018/06/POM_v1_projekt_rozporzadzenia.pdf, data dostępu: sierpień 2020 r.

⁴ Źródło: http://www.umgdy.gov.pl/wpcontent/uploads/2018/06/POM_v1_projekt_rozporzadzenia_uzasadnienie.pdf, data dostępu sierpień 2020 r.

3.7. Polityka Morska Rzeczypospolitej Polskiej do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 („PMRP”)

W przyjętej przez Radę Ministrów 17 marca 2015 r. PMRP określono, iż realny potencjał rozwoju morskiej energetyki wiatrowej w Polsce, który może przynieść największe korzyści dla polskiego bilansu energetycznego i polskiej gospodarki, wynosi 6 GW mocy zainstalowanych w morskich farmach wiatrowych do 2030 r., z czego 1 GW w 2020 r., a kolejne 2 GW do 2025 r. Za działanie służące poprawie bezpieczeństwa energetycznego określono stworzenie warunków dla budowy farm wiatrowych na morzu.

3.8. Krajowy Plan na rzecz Energii i Klimatu na lata 2021-2030 (KPEiK)

Krajowy Plan na Rzecz Energii i Klimatu został opracowany przez międzyresortowy zespół pod koordynacją Ministerstwa Aktywów Państwowych i stanowi on wykonanie obowiązku wynikającego z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany dyrektywy 94/22/WE, dyrektywy 98/70/WE, dyrektywy 2009/31/WE, rozporządzenia (WE) nr 663/2009, rozporządzenia (WE) nr 715/2009, dyrektywy Rady 2009/119/WE, dyrektywy 2010/31/UE, dyrektywy 2012/27/UE, dyrektywy 2013/30/UE i dyrektywy Rady (UE) 2015/652 oraz uchyleniu rozporządzenia (UE) nr 525/2013. Dokument po przyjęciu przez Komitet ds. Europejskich został przekazany Komisji Europejskiej w dniu 30 grudnia 2019 r.

KPEiK przedstawia założenia i cele oraz polityki i działania na rzecz realizacji 5 wymiarów unii energetycznej tj.

1. bezpieczeństwa energetycznego,
2. wewnętrznego rynku energii,
3. efektywności energetycznej,
4. obniżenia emisyjności oraz
5. badań naukowych, innowacji i konkurencyjności.

Krajowy plan na rzecz energii i klimatu na lata 2021-2030 wyznacza następujące cele klimatyczno-energetyczne na 2030 r.:

- -7% redukcji emisji gazów cieplarnianych w sektorach nieobjętych systemem ETS w porównaniu do poziomu w roku 2005,
- 21-23% udziału OZE w finalnym zużyciu energii brutto (cel 23% będzie możliwy do osiągnięcia w sytuacji przyznania Polsce dodatkowych środków unijnych, w tym przeznaczonych na sprawiedliwą transformację), uwzględniając:
 - ⇒ 14% udziału OZE w transporcie,
 - ⇒ roczny wzrost udziału OZE w ciepłownictwie i chłodnictwie o 1,1 pkt. proc. średniorocznie,
- wzrost efektywności energetycznej o 23% w porównaniu z prognozami PRIMES2007,
- redukcję do 56-60% udziału węgla w produkcji energii elektrycznej.

KPEiK w zakładanych celach obejmuje działania na rzecz wsparcia odnawialnych źródeł energii, wskazując przy tym, że źródła wytwórcze energii z wiatru na morzu będą odpowiadać za największą ilość energii wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, prognozując moc osiąganą z tych źródeł na 3,8 GW w 2030 i ok 8 GW w 2040 r.

3.9. Krajowy program ochrony wód morskich („KPOWM”)

Zgodnie z art. 145 ustawy *Prawo wodne*, cele środowiskowe dla wód morskich są osiąmane przez podejmowanie działań określonych w *Krajowym programie ochrony wód morskich*, przyjętym przez Radę Ministrów rozporządzeniem z dnia 11 grudnia 2017 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 2469).

KOWM jest dokumentem strategicznym, którego konieczność opracowania nakłada na kraje członkowskie Ramowa Dyrektywa w sprawie Strategii Morskiej (RDSM). Celem KPOWM jest określenie optymalnego zestawu działań, który doprowadzi w określonym czasie do osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich.

Zestaw celów środowiskowych dla wód morskich jest określony w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z 17.02.2017 r. w sprawie przyjęcia zestawu celów środowiskowych dla wód morskich (Dz.U. 2017 r. poz. 593) wydanym na podstawie art. 61o ust. 8 Ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - *Prawo wodne* (Dz.U. z 2018 poz. 2268). Akt ten określa cele środowiskowe dla 11 kategorii cech – wskaźników opisowych, które stosownie do postanowień RDSM stanowią kryteria oceny dobrego stanu środowiska morskiego (Załącznik I do RSDM).

Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich, zgodnie z wymogami RDSM, została przygotowana w 2013 r. przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i przyjęta przez Radę Ministrów 10 listopada 2014 r. Ocena ta służy do uzyskania informacji na temat aktualnego stanu środowiska morskiego, a tym samym stanowi punkt wyjścia dla określenia kierunków działań koniecznych do wdrożenia dla osiągnięcia celów stawianych przez RDSM. Kryteria i standardy metodologiczne dotyczące miar osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich określa decyzja Komisji Europejskiej 2017/848/EU. W związku z obowiązkiem aktualizacji oceny stanu środowiska wód morskich w cyklach 6 letnich w 2019 r. została opublikowana przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska Aktualizacja wstępnej oceny stanu środowiska polskiej strefy Morza Bałtyckiego obejmująca lata 2011-2016. Aktualizacja oceny stanowi podstawę do weryfikacji skuteczności podejmowanych środków służących osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich, a tym samym modyfikacji krajowego programu ochrony wód morskich.

W ramach dokonanej oceny oddziaływania Przedsięwzięcia dokonano analizy wpływu proponowanych zmian w przedsięwzięciu uprzednio poddanemu ocenie oddziaływania na zmiany charakteru i zakresu potencjalnie generowanych oddziaływań, a w konsekwencji na możliwość oddziaływania zmodyfikowanego przedsięwzięcia na stan wód morskich oraz na możliwość osiągnięcia zestawu celów środowiskowych określonych dla nich i krajowego programu ochrony wód morskich (patrz pkt 4 poniżej).

3.10. Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020 („SRWP”)

SRWP jest podstawowym dokumentem strategicznym wytyczającym kierunki rozwoju województwa pomorskiego. Uchwalona została przez Sejmik Województwa Pomorskiego uchwałą nr 458/XXII/12 z dnia 24 września 2012 r. Strategia wyznacza cele strategiczne i operacyjne oraz kierunki działań. Planowane przedsięwzięcie wpisuje się w realizację celu operacyjnego 3.2. Bezpieczeństwo i efektywność energetyczna poprzez wykorzystanie potencjału akwenów morskich dla rozwoju energetyki odnawialnej.

W 2019 roku rozpoczęły się prace nad nową strategią z horyzontem planistycznym do 2030 r. Zakończenie prac nad tym dokumentem planowane jest w IV kwartał 2020 r. W dokumencie tym zagrożenia związane ze zmianami klimatu wskazywane są na jedno z kluczowych zagrożeń dla regionu. W kierunkach rozwojowych podkreślą się znaczenie energetyki niskoemisyjnej i opartej na źródłach odnawialnych jako pożądany kierunek rozwoju, podkreślając przy tym szansę jaką jest rozwój morskiej energetyki wiatrowej.

3.11. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego 2030 („PZPWP”)

PZPWP został podjęty uchwałą Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r. Produkcja energii elektrycznej oraz przekształcenie regionu w krajowego lidera produkcji energii odnawialnej jest jednym z głównych celów i założeń Planu. Dla realizacji MFW BII istotne znaczenie ma ujęcie wśród działań i przedsięwzięć PZPWP 2030 budowy sieci przesyłowych oraz stacji energetycznych dla wyprowadzenia mocy z nowych systemowych i odnawialnych źródeł energii, w tym morskich farm wiatrowych. PZPWP 2030 wskazuje także na możliwa i celową aktywizację terenów portowych i stoczniowych pod działalność związaną z zagospodarowaniem obszarów morskich, w tym np. centrum logistyczne i serwisowo-obługowe morskich farm wiatrowych w portach w Łebie, Ustce i Władysławowie.

4. Realizacja projektu a cele środowiskowe wynikające z dokumentów strategicznych i planistycznych

4.1. Cele środowiskowe dokumentów z obszarów energetyki, klimatu, rozwoju gospodarczego i zagospodarowania przestrzennego

Tabela 1. Analiza celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji Przedsięwzięcia pod względem jego znaczenia dla realizacji celu strategicznego

Dokumenty europejskie	
Cel strategiczny istotny z punktu widzenia realizacji Przedsięwzięcia	Znaczenie Przedsięwzięcia w kontekście zakładanego celu strategicznego
Strategia UE dla regionu Morza Bałtyckiego	
Cel Uratować Morze: <ul style="list-style-type: none"> cel cząstkowy – czysta woda w morzu – działania w ramach tego celu skupiają się na przeciwdziałaniu eutrofizacji; cel cząstkowy – bogata i zdrowa przyroda ożywiona; działania mające służyć ochronie i przeciwdziałaniu utracie bioróżnorodności. 	Wpływ na jakość wód będzie czasowy i nieznaczny i nie przyczyni się do niemożności osiągnięcia bądź utrzymania dobrego stanu wód. Niewielki wpływ przedsięwzięcia w fazie budowy farmy na występowanie gatunków i siedlisk oraz mały wpływ w okresie eksploatacji powinny zapewnić brak kolizji z celem zachowania bioróżnorodności.
Cel Zwiększenie Dobrobytu: <ul style="list-style-type: none"> cel cząstkowy – adaptacja do zmian klimatu, przeciwdziałanie i zarządzanie ryzykiem – działania służące dostosowaniu i łagodzeniu wpływu zmian klimatycznych. 	Realizacja przedsięwzięcia nie stoi w sprzeczności z celami planu. Budowa MFW BII będzie pozytywnie wpływać na zmniejszenie presji zmian klimatycznych oraz będzie neutralna wobec działań adaptacyjnych do zmian klimatu.

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 1386/2013/UE

z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety”

<p>Ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none">• skutki presji na wody morskie zostaną ograniczone, aby zachować lub utrzymać dobry stan środowiska zgodnie z wymogami dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej, a gospodarowanie obszarami przybrzeżnymi odbywać się będzie w sposób zrównoważony;• zanieczyszczenie powietrza i jego wpływ na ekosystemy i różnorodność biologiczną zostaną jeszcze bardziej ograniczone, aby osiągnąć długoterminowy cel nieprzekraczania krytycznych obciążeń i poziomów.	<p>Wpływ na jakość wód morskich będzie czasowy i nieznaczny i nie przyczyni się do niemożności osiągnięcia bądź utrzymania dobrego stanu wód. Sposób zaprojektowania farmy oraz jej budowy ma zagwarantować, iż presja na wody morskie będzie utrzymana na możliwie najniższym poziomie. Równocześnie realizacja projektu nie koliduje z możliwością osiągnięcia celów środowiskowych dla wód morskich. Realizacja projektu przyczyni się do ograniczenia oddziaływania energetyki na środowisko, ze względu na zastępowanie nieemisyjnym źródłem wytwarzania energii ze źródeł konwencjonalnych.</p>
<p>Ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem presjami i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none">• znaczącą poprawę jakości powietrza na zewnątrz w Unii, przybliżając ją do poziomów zalecanych przez WHO, przy jednoczesnej poprawie jakości powietrza wewnątrz budynków, w oparciu o stosowne wytyczne WHO.	<p>Realizacja projektu przyczyni się do ograniczenia oddziaływania energetyki na środowisko, ze względu na zastępowanie technologią nieemisyjną wykorzystania paliw kopalnych w wytwarzaniu energii.</p>
<p>Zapewnienie inwestycji na rzecz polityki w zakresie środowiska i klimatu oraz podjęcie kwestii ekologicznych efektów zewnętrznych poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none">• cele polityki w zakresie środowiska i klimatu były osiągane w sposób efektywny kosztowo i wspierane poprzez adekwatne finansowanie;• zwiększone zostało finansowanie wydatków dotyczących działań związanych ze środowiskiem i klimatem przez sektor publiczny i prywatny.	<p>Realizacja projektu związana jest z koniecznością pokrycia kosztów finansowych związanych z zapobieganiem oddziaływaniom generowanym w wyniku realizacji i eksploatacji projektu. Zakres, w jakim koszty zewnętrzne związane z realizacją Przedsięwzięcia są przypisane do samego projektu, pozostaje poza zakresem możliwych działań inwestora.</p>
Biała Księga: Adaptacja do zmian klimatu: europejskie ramy działania; Komisja Wspólnot Europejskich, Bruksela 2009	
<p>Wspieranie strategii zwiększających zdolność adaptacji do zmian klimatu z punktu widzenia zdrowia, infrastruktury oraz produkcyjnych funkcji gruntów, m.in. poprzez poprawę w zakresie zarządzania zasobami wodnymi i ekosystemami.</p>	<p>Realizacja przedsięwzięcia będzie tylko w niewielkim stopniu, głównie w fazie budowy, wpływała na ekosystem Morza Bałtyckiego. W okresie eksploatacji przedsięwzięcie nie będzie przyczyniało się do pogorszenia stanu ekosystemów i ich funkcji. Odpowiedni sposób zaprojektowania oraz wykonania Przedsięwzięcia nie będzie stał w sprzeczności z działaniami związanymi z adaptacją do zmian klimatu.</p>

	z działaniami związanymi z adaptacją do zmian klimatu.
Unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.	
Powstrzymanie pogarszania się stanu wszystkich gatunków i siedlisk objętych unijnym prawodawstwem w dziedzinie ochrony przyrody oraz osiągnięcie znaczącej i wymiernej poprawy ich stanu, tak aby w porównaniu z obecnymi ocenami do 2020 r. osiągnąć następujące wyniki: (i) zwiększenie o 100% liczby ocen siedlisk oraz o 50% liczby ocen gatunków przeprowadzonych na podstawie dyrektywy siedliskowej wykazujących odpowiedni stan ochrony lub jego poprawę; (ii) zwiększenie o 50% liczby ocen gatunków przeprowadzonych na mocy dyrektywy ptasiej wykazujących bezpieczny lub lepszy stan ochrony.	Niewielki i krótkotrwały wpływ przedsięwzięcia na występowanie gatunków i siedlisk w trakcie budowy oraz pomijalny lub mały wpływ w okresie eksploatacji powinny zapewnić brak kolizji z celem zachowania bioróżnorodności.
Utrzymanie i odbudowa ekosystemów i ich usług. Do 2020 r. ekosystemy i ich usługi zostaną utrzymane i wzmocnione poprzez ustanowienie zielonej infrastruktury i odbudowę co najmniej 15% zdegradowanych ekosystemów.	Realizacja przedsięwzięcia będzie w niewielkim stopniu wpływała na ekosystem Morza Bałtyckiego. W okresie eksploatacji przedsięwzięcie nie będzie przyczyniało się do pogorszenia stanu ekosystemów i ich funkcji, a w odniesieniu do ryb i siedlisk dennych może sprzyjać poprawie warunków bytowania i rozwoju ze względu na istnienie stref wyłączonych z kotwiczenia czy pewnych form rybołówstwa i ograniczenia ruchu statków.
Europejska Konwencja Krajobrazowa	
Zintegrowanie krajobrazu z własną polityką w zakresie planowania regionalnego i urbanistycznego, i własną polityką kulturalną, środowiskową, rolną, społeczną i gospodarczą, jak również z wszelką inną polityką, która bezpośrednio lub pośrednio oddziałuje na krajobraz.	Projekt nie będzie wpływał na politykę związaną z zapewnieniem ochrony krajobrazu w planowaniu regionalnym i lokalnym. Oddziaływanie projektu na krajobraz nadmorski nie będzie negatywne ze względu na znaczące oddalenie od brzegu.
Dokumenty krajowe	
Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030	
Cel 4. Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski: 4.1. integracja działań w zakresie funkcjonowania spójnej sieci ekologicznej kraju jako podstawa ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych; 4.2. przeciwdziałanie fragmentacji przestrzeni przyrodniczej; 4.3. wprowadzenie gospodarowania krajobrazem zgodnie z zapisami Europejskiej Konwencji	Stopień oddziaływania projektu na sieć ekologiczną kraju oraz najcenniejsze zasoby przyrodnicze i krajobrazowe jest niewielki, ograniczony głównie do fazy budowy oraz w odniesieniu do ptaków fazy eksploatacji. Nie dojdzie do trwałej fragmentacji przestrzeni przyrodniczej dzięki zastosowaniu działań minimalizujących barierę dla ptaków migracyjnych, w tym korytarze migracyjne.

<p>Krajobrazowej;</p> <p>4.4. racjonalizacja gospodarowania ograniczonymi zasobami wód powierzchniowych i podziemnych kraju, w tym zapobieganie występowaniu deficytu wody na potrzeby ludności i rozwoju gospodarczego;</p> <p>4.5. osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód i związanych z nimi ekosystemów;</p> <p>4.6. zmniejszenie obciążenia środowiska powodowanego emisjami zanieczyszczeń do wód, atmosfery i gleby.</p>	<p>Wpływ na jakość wód będzie czasowy i nieznaczny, i nie przyczyni się do niemożności osiągnięcia bądź utrzymania dobrego stanu wód.</p> <p>Realizacja Przedsięwzięcia może przyczynić się do ograniczenia oddziaływania energetyki na środowisko, ze względu na zastępowanie paliw kopalnych odnawialnym, nieemisyjnym źródłem energii, jakim jest wiatr.</p>
Polityka Ekologiczna Państwa 2030 r.	
<p>Kierunek interwencji - Przeciwdziałanie zmianom klimatu. Zadanie - Wsparcie inwestycji związanych ze wzrostem produkcji ze źródeł odnawialnych</p>	<p>Planowane Przedsięwzięcie wpisuje się w proponowane kierunki polityki i przyczynia się do realizacji celu, dla którego osiągnięci kierunek został sformułowany</p>
<p>Kierunek interwencji – Zarządzania zasobami dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, w tym ochrona i poprawa stanu różnorodności biologicznej i krajobrazowej, zadanie – Ochrona gatunków i siedlisk Morza Bałtyckiego i efektywne zarządzania obszarami morskimi Natura 2000</p>	<p>Sposób realizacji Przedsięwzięcia oraz przewidziane działania minimalizujące skonstruowane są w taki sposób, aby minimalizować potencjał negatywnych oddziaływań. Ocena oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia wykazał brak znaczących oddziaływań. Proponowane zmiany w przedsięwzięciu przyczyniają się do dalszego zmniejszenia potencjału oddziaływań na chronione gatunki i siedliska w obszarach morskich</p>
Polityka Energetyczna Polski do 2030 r.	
<p>Cele w zakresie ograniczania oddziaływania energetyki na środowisko:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ograniczenie emisji CO₂ do 2020 roku przy zachowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa energetycznego; • ograniczenie emisji SO₂ i NO_x oraz pyłów (w tym PM₁₀ i PM_{2,5}) do poziomów wynikających z obecnych i projektowanych regulacji unijnych. 	<p>Uwzględniając wyższą emisyjność kopalnych paliw stałych w stosunku do energii wiatru, realizacja Przedsięwzięcia będzie zgodna z celami w zakresie ograniczania oddziaływania energetyki na środowisko.</p> <p>Również w kontekście projektu Polityki energetycznej państwa do 2040 r. zgodność z kierunkami polityki państwa jest zapewniona</p>
Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2015-2020	
<p>Cel 3. Utrzymanie i odbudowa ekosystemów i ich funkcji.</p>	<p>Niewielki wpływ przedsięwzięcia w fazie budowy na siedliska denne, ssaki morskie i ryby oraz mały wpływ w okresie eksploatacji na ptaki spowoduje nieznaczny wpływ na ekosystem Morza Bałtyckiego. W pewnym zakresie ze względu na istnienie stref wyłączonych z kotwiczenia czy pewnych form rybołówstwa i ruchu statków, realizacja projektu może mieć znaczenie pozytywne.</p>
<p>Cel 4. Zapewnienie zrównoważonego wykorzystania zasobów rybnych.</p>	<p>W pewnym zakresie ze względu na istnienie stref wyłączonych z kotwiczenia czy pewnych form</p>

	rybołówstwa, realizacja projektu może mieć znaczenie pozytywne.
Cel 5. Zwalczanie inwazyjnych gatunków obcych.	Ocena dokonana na etapie raportu przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach pozostaje aktualna tj.: Przedsięwzięcie będzie realizowane w wodach Morza Bałtyckiego. Sposób prowadzenia prac oraz źródła pozyskania materiałów wykorzystanych przy realizacji Przedsięwzięcia powinny zapewnić brak kolizji z celem.
Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030	
Cel – Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska: <ul style="list-style-type: none"> • kierunek działania – adaptacja strefy przybrzeżnej do zmian klimatu; • kierunek działania – dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu. 	Realizacja Przedsięwzięcia nie stoi w sprzeczności z celami planu. Odpowiedni sposób zaprojektowania oraz wykonania projektu nie będzie stał w sprzeczności z działaniami związanymi z adaptacją do zmian klimatu. Realizacja projektu może przyczynić się do realizacji kierunku działania związanego z dostosowaniem sektora energetycznego do zmian klimatu.
Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020	
Cel 3.2. Bezpieczeństwo i efektywność energetyczna poprzez wykorzystanie potencjału akwenów morskich dla rozwoju energetyki odnawialnej.	Przedsięwzięcie wprost wpisuje się w realizację tego celu. Również w kontekście projektu Strategii Rozwoju Województwa Pomorskiego do 2030 r. przedsięwzięcie jest zbieżne z celami w zakresie rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz poprawy jakości powietrza.

4.2. Cele środowiskowe dla wód morskich

Zasady ochrony oraz cele dla wód morskich określone w Ramowej Dyrektywie w sprawie Strategii Morskiej nakładają na Państwa Członkowskie obowiązek podjęcia działań niezbędnych dla osiągnięcia lub utrzymania dobrego stanu środowiska wód morskich najpóźniej do 2020 r.

W polskim porządku prawnym obowiązki państwa w zakresie osiągnięcia celu RDSM w postaci dobrego stanu wód morskich oraz narzędzia służące jego osiągnięciu określone zostały w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne* oraz aktach wykonawczych do tej ustawy.

Aktem o szczególnym znaczeniu, dla prowadzonych w niniejszym raporcie analiz, jest Rozporządzenie Ministra Środowiska z dn. 17 lutego 2017 r. w sprawie przyjęcia zestawu celów środowiskowych dla wód morskich. Akt ten określa cele środowiskowe dla 11 kategorii cech – wskaźników opisowych, które stosownie do postanowień RDSM, stanowią kryteria oceny dobrego stanu środowiska morskiego (Załącznik I do RSDM). Wyróżnione cele obejmują cechy wskaźników stanu środowiska (C1, C4 i C6), jak również wskaźników presji na środowisko (C2, C3, C5, C7, C8, C9, C 10, C11). Cele określone rozporządzeniem dla polskich wód morskich przedstawia [Tabela 2](#). W 2018 r. opracowano projekt

aktualizacji zestawu celów środowiskowych i przedłożono go Komisji Europejskiej w 2019 r., jednak do obecnej chwili nowy zestaw celów nie został ostatecznie przyjęty.

Tabela 2. Zestawienie celów środowiskowych dla wód morskich w rozbiu na 11 kategorii cech – wskaźników opisowych

	Cecha - wskaźnik opisowy dla której ustalany jest cel	Opis celu
C1	Bioróżnorodność	Zredukowanie lub utrzymanie presji antropogenicznych, takich jak rybołówstwo, budownictwo podwodne, transport, na poziomie zapewniającym utrzymanie naturalnych ekosystemów, siedlisk, w których jest zachowana naturalna różnorodność biologiczna występujących elementów biotycznych.
C2	Gatunki obce	Zminimalizowanie nowych introdukcji gatunków obcych w możliwym do wykonania wymiarze.
C3	Komercyjnie eksploatowane gatunki ryb i skorupiaków	Utrzymanie populacji komercyjnie eksploatowanych ryb i skorupiaków w bezpiecznych granicach biologicznych odpowiadających warunkom naturalnym przez zapewnienie eksploatacji wszystkich komercyjnie eksploatowanych stad ryb na poziomie lub poniżej poziomu maksymalnego zrównoważonego połowu zapewniającego, że wszystkie komercyjnie eksploatowane ryby znajdują się w bezpiecznych granicach biologicznych oraz przez ograniczenie lub utrzymanie eksploatacji stad ryb na poziomie zapewniającym zachowanie ich pełnej zdolności reprodukcyjnej i pełnego zakresu wieku i rozmiarów osobniczych.
C4	Łańcuch pokarmowy	Osiągnięcie do 2020 r. stanu, w którym wszystkie elementy morskich sieci troficznych będą wskazywały naturalny i stabilny poziom liczebności i różnorodności, w zakresie poznanym dotychczas, a produktywność komponentów biotycznych gwarantuje prawidłowe funkcjonowanie sieci troficznej.
C5	Eutrofizacja	Morze Bałtyckie, w tym polska strefa Morza Bałtyckiego, pozbawione znaczących skutków eutrofizacji wywołanej działalnością człowieka, to znaczy środowisko morskie niezagrożone przez eutrofizację przez ograniczenie dopływu substancji biogennych, czyli związków fosforu i azotu, ze źródeł zewnętrznych i utrzymanie ich na poziomie, który nie powoduje negatywnych zmian w ekosystemie, w postaci nadmiernych zakwitów glonów, spadku przejrzystości wody morskiej, zmian stanu roślinności podwodnej oraz niekorzystnego poziomu natlenienia wód przydennych.

	Cecha - wskaźnik opisowy dla której ustalany jest cel	Opis celu
C6	Integralność dna morskiego	Osiągnięcie lub utrzymanie poziomu integralności dna morskiego zapewniającego ochronę struktury oraz funkcji ekosystemów, gdzie nie obserwuje się negatywnych wpływów zwłaszcza na ekosystemy denne, oraz powrót ekosystemu w miejscach, w których antropogeniczne lub naturalne presje zaburzyły strukturę oraz procesy zachodzące w obrębie dna morskiego lub struktur biotycznych, do stanu w mniejszym stopniu zmodyfikowanego.
C7	Warunki hydrograficzne	Zminimalizowanie zagrożeń związanych z konstrukcjami na morzu. Ograniczenie zasięgu trwałych zmian. Ograniczenie zasięgu oddziaływania trwałych zmian hydrograficznych na siedliska denne i pelagiczne. Wobec braku danych o stanie siedlisk wprowadzenie monitoringu, aby pozyskać dane i informacje o stanie siedliska lub ekosystemu.
C8	Substancje zanieczyszczające i efekty ich oddziaływania	Zredukowanie lub utrzymanie dopływu substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych), pochodzących z różnych źródeł morskich i lądowych, wprowadzanych do środowiska morskiego, w celu osiągnięcia lub utrzymania stężeń substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) w elementach biotycznych i abiotycznych ekosystemu morskiego na poziomach nieprzekraczających dopuszczalnych wartości, poniżej których prawdopodobieństwo wystąpienia niepożądanych skutków ich oddziaływania na organizmy morskie jest minimalne i które są zgodne z rekomendacjami obowiązujących aktów prawnych krajowych i międzynarodowych oraz które gwarantują osiągnięcie dobrego stanu środowiska.
C9	Substancje zanieczyszczające w rybach oraz skorupiakach i mięczakach przeznaczonych do spożycia	Zredukowanie lub utrzymanie dopływu substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych), pochodzących z różnych źródeł morskich i lądowych, wprowadzanych do środowiska morskiego, w celu osiągnięcia lub utrzymania stężeń substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) w rybach oraz skorupiakach i mięczakach przeznaczonych do spożycia przez ludzi na poziomach nieprzekraczających dopuszczalnych wartości, które są zgodne z normami i przepisami obowiązujących aktów prawnych krajowych i międzynarodowych oraz które gwarantują osiągnięcie dobrego stanu środowiska.

	Cecha - wskaźnik opisowy dla której ustalany jest cel	Opis celu
C10	Odpady w środowisku morskim	<p>Odpady pływające na powierzchni wody i odpady spoczywające na dnie morza: Osiągnięcie trendów malejących ilości odpadów stałych pływających na powierzchni wody i spoczywających na dnie morza, przez prowadzenie właściwej edukacji środowisk morskich i odpowiedniej polityki uwzględniającej między innymi wprowadzenie właściwych uregulowań prawnych dotyczących zagospodarowania odpadów morskich.</p> <p>Ilość i skład mikrodrobin: Osiągnięcie trendów malejących ilości mikrodrobin, ze szczególnym uwzględnieniem mikrodrobin tworzyw sztucznych, w różnych elementach środowiska morskiego, przez redukcję ich dopływu ze źródeł pierwotnych i wtórnych.</p> <p>Odpady znajdujące się na linii brzegowej: Osiągnięcie trendów malejących ilości odpadów stałych znajdujących się na linii brzegowej, ze szczególnym uwzględnieniem odpadów charakteryzujących się wyjątkową szkodliwością lub bardzo długim okresem degradacji, przez podjęcie właściwych działań obejmujących usuwanie odpadów, ale głównie przez właściwą edukację i zwiększenie świadomości społeczeństwa.</p>
C11	Hałas podwodny	<p>Rozkład czasowo-przestrzenny wysokich, niskich, średnich dźwięków impulsowych Zebranie informacji w celu ułatwienia oceny, czy obecne, przewidywane, o ile to możliwe, zaplanowane działania generujące hałas mogą mieć wpływ na rozmieszczenie populacji gatunków wrażliwych na hałas i w ostateczności docelową poprawę istniejącego stanu środowiska morskiego w zakresie zanieczyszczenia podwodnym hałasem impulsowym o szkodliwym oddziaływaniu na poszczególne populacje gatunków morskich, przez wyznaczenie obszarów niedostępnych dla działalności związanej z posługiwaniem się sonarami, echosondami oraz dla badań sejsmicznych i działalności wojskowej.</p> <p>Ciągły hałas podwodny o niskiej częstotliwości Osiągnięcie malejących tendencji poziomu hałasu otoczenia w środowisku morskim przez zmniejszenie poziomu hałasu na statkach, stworzenie metod identyfikowania jednostek pływających o najwyższym poziomie emisji hałasu oraz zastosowanie odpowiednich technologii ich wyciszenia na podstawie zaleceń wypracowanych przez Międzynarodową Organizację</p>

	Cecha - wskaźnik opisowy dla której ustalany jest cel	Opis celu
		Morską i Komisję Ochrony Środowiska Morskiego Bałtyku oraz stworzenie bodźców motywujących do zmniejszenia prędkości statków (np. ulgi podatkowe), aby zapewnić spadek poziomu podwodnego hałasu.

Rozporządzenie w sprawie przyjęcia zestawu celów środowiskowych dla wód morskich dokonuje również podziału polskich wód morskich na akweny, w których prowadzi się monitoring i diagnostykę aktualnego stanu wód morskich. Z punktu widzenia Przedsięwzięcia akwenem, dla którego konieczne jest przeprowadzenie oceny wpływu na możliwości osiągnięcia celów określonych dla dobrego stanu środowiska wód morskich jest: akwen nr 36 - wody otwarte Basenu Bornholmskiego.

Zgodnie z wymogami RDSM, Państwa Członkowskie miały obowiązek przeprowadzenia wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich do 2012 r. Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich została przygotowana w 2013 r. przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i przyjęta przez Radę Ministrów 10 listopada 2014 r. Ocena ta służy do uzyskania informacji na temat aktualnego stanu środowiska morskiego, a tym samym stanowi punkt wyjścia dla określenia kierunków działań koniecznych do wdrożenia dla osiągnięcia celów stawianych przez RDSM. Ocena ta dokonywana jest dla wszystkich 11 cech – wskaźników opisowych, które stanowią kryteria oceny dobrego stanu środowiska morskiego. Kryteria i standardy metodologiczne dotyczące miar osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich określa decyzja Komisji Europejskiej 2017/848/EU. Wyniki oceny dla wszystkich 11 cech – wskaźników opisowych zostały określone w dwóch klasach: stan dobry (GES) i stan poniżej dobrego (subGES). Jak zostało to już zaznaczone powyżej, w celu uwzględnienia obowiązującej klasyfikacji dla wód przejściowych i przybrzeżnych zgodnie z RDW, przyjęto granice stanu dobrego i stanu poniżej dobrego na przebiegającą zgodnie z dolną granicą dobrego stanu wód według klasyfikacji wynikającej z RDW.

Państwa Członkowskie zobowiązane są przeprowadzić co sześć lat aktualizację pierwotnej oceny stanu środowiska (podobnie wymagana jest aktualizacja celów środowiskowych oraz przyjętego programu działań służącego osiągnięciu celów RDSM. W 2019 r. Główny Inspektor Ochrony Środowiska opublikował Aktualizacja wstępnej oceny stanu środowiska polskiej strefy Morza Bałtyckiego obejmującą lata 2011-2016.

Zestawienie zaktualizowanej w 2019 r. ocen stanu środowiska morskiego w rozbiciu na 11 cech – wskaźników opisowych dla akwenu 36 przedstawia Tabela 3. Cele środowiskowe dla wszystkich akwenów morskich w granicach polskiej jurysdykcji zostały ustalone w sposób jednolity. W tabeli zestawiono również znaczenie działań podejmowanych w ramach realizacji Przedsięwzięcia, istotnych z punktu widzenia osiągania celów dobrego stanu środowiska morskiego oraz charakter potencjalnych oddziaływań. Tabela wskazuje również stosowne rozdziały niniejszego Raportu, zawierające bardziej szczegółowe informacje związane z tak zidentyfikowanymi oddziaływaniami.

Tabela 3. Cele środowiskowe ustanowione dla wód morskich w strefie oddziaływania Przedsięwzięcia

Cecha – wskaźnik opisowy/Miejsce analiz w Raporcie	Obecny status	Powiązanie z Przedsięwzięciem	Potencjalne oddziaływania	Ocena oddziaływania Przedsięwzięcia na cele środowiskowe [wpływa - TAK/nie wpływa - NIE]
* C1. Bioróżnorodność Rozdział: T IV R 13.	Akwen 36 – subGES – dla ssaków, ptaków lęgowych, ryb i siedlisk bentosowych, GES dla ptaków zimujących i siedlisk pelagicznych	Zapewnienie ochrony bioróżnorodności w obszarze realizacji Przedsięwzięcia, utrzymanie siedlisk w tym obszarze w stanie odpowiadającym ich naturalnym warunkom. Zapewnienie dla gatunków wrażliwych występujących w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia (jak np. morświn) właściwych dla nich warunków.	Zaburzenia struktury dna morskiego; Uwalnianie zanieczyszczeń i biogenów z osadów dennych; Sedymentacja wzburzonych osadów; Obecność konstrukcji stalowych/betonowych i kabli; Hałas podwodny; Ryzyko związane z rozprzestrzenianiem gatunków obcych; Płoszenie w trakcie prac konstrukcyjnych.	NIE
C2. Gatunki obce Rozdziały: T IV: R 3, R 4, R 5, R 6, R 7.	Akwen 36 – subGES	Ryzyko wprowadzenia nowych gatunków obcych w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia.	Rozprzestrzenianie gatunków obcych.	NIE
C3. Komercyjnie eksploatowane gatunki ryb i skorupiaków Rozdziały: TIV: R 4, R 10.	Akwen 36 – brak zagregowanego wskaźnika dla całej cechy, subGES dla szprota, GES dla śledzia	Występowanie obszarów połowów ryb na obszarze farmy.	Zaburzenia struktury dna morskiego; Uwalnianie zanieczyszczeń i biogenów z osadów dennych; Sedymentacja wzburzonych osadów; Obecność konstrukcji stalowych/betonowych i kabli; Hałas podwodny.	NIE

Cecha – wskaźnik opisowy/Miejsce analiz w Raporcie	Obecny status	Powiązanie z Przedsięwzięciem	Potencjalne oddziaływania	Ocena oddziaływania Przedsięwzięcia na cele środowiskowe [wpływa - TAK/nie wpływa - NIE]
C4. Łącuch pokarmowy Rozdziały: TIV: R 2, R 3, R 4, R 5, R 6, R 7, R 10.	Akwen 36 – subGES dla wszystkich grup troficznych A, B, C	Występowanie gatunków ze szczytu łańcucha pokarmowego w obszarze realizacji przedsięwzięcia. Ich obecność może świadczyć o dobrych warunkach funkcjonowania łańcucha pokarmowego.	Zaburzenia struktury dna morskiego; Uwalnianie zanieczyszczeń i biogenów z osadów dennych; Sedymentacja wzburzonych osadów; Obecność konstrukcji stalowych/betonowych i kabli; Hałas podwodny.	NIE
C5. Eutrofizacja Rozdział: TIV R 2.	Akwen 36 – subGES	Prace budowlane, w tym instalacja fundamentów, zakopywanie kabli oraz wykonywanie nasypów z materiału skalnego, kotwiczenie może spowodować wzburzenie osadów dennych, to zaś może skutkować uwalnianiem zanieczyszczeń oraz biogenów.	Zaburzenia struktury dna morskiego; Uwalnianie zanieczyszczeń i biogenów z osadów dennych; Sedymentacja wzburzonych osadów.	NIE
C6. Integralność dna morskiego Rozdziały: TIV: R 2, R 3.	Akwen 36 – GES	Instalacja fundamentów, zakopywanie kabli i wykonywanie nasypów z materiału skalnego będzie prowadziło do zajęcia dna morskiego oraz lokalnie doprowadzi do zmiany warunków środowiskowych dna morskiego.	Zaburzenia struktury dna morskiego; Uwalnianie zanieczyszczeń i biogenów z osadów dennych; Sedymentacja wzburzonych osadów; Obecność konstrukcji stalowych/betonowych i kabli.	NIE

Cecha – wskaźnik opisowy/Miejsce analiz w Raporcie	Obecny status	Powiązanie z Przedsięwzięciem	Potencjalne oddziaływania	Ocena oddziaływania Przedsięwzięcia na cele środowiskowe [wpływa - TAK/nie wpływa - NIE]
C7. Warunki hydrograficzne Rozdział: TIV: R 2.	Akwen 36 – GES	Czasowa dyspersja materiału wzburzonego z dna morskiego. Obecność konstrukcji stalowych/betonowych i kabli oraz zajęcie przestrzeni w trakcie prowadzenia prac konstrukcyjnych.	Wzburzenie osadów dennych; Zmiany warunków hydrodynamicznych.	NIE
C8. Substancje zanieczyszczające i efekty ich oddziaływania Rozdziały: TIV: R 2, R 3, R 4.	Akwen 36 – GES (w grupie kryteriów D8C2 i D8C3 GES, subGES dla grupy kryteriów D8C1)	Prace konstrukcyjne, w tym instalacja fundamentów i kabli, wykonywanie nasypów z materiału skalnego, kotwiczenie etc. spowoduje czasowe wzburzanie osadów dennych. Uwalnianie metali z anod.	Zaburzenie struktury dna morskiego; Uwalnianie zanieczyszczeń i biogenów z osadów dennych; Emisja zanieczyszczeń z anod.	NIE
C9. Substancje zanieczyszczające w rybach oraz skorupiakach i mięczakach przeznaczonych do spożycia Rozdziały: TIV: R 2, R 3, R 4.	Akwen 36 – GES (GES dla 9 substancji, subGES dla sumy kongenerów PBDE)	Prace konstrukcyjne takie jak instalacja fundamentów i kabli oraz wykonywanie nasypów z materiału skalnego, kotwiczenie etc. spowoduje czasowe wzburzanie osadów dennych. Uwalnianie metali z anod.	Zaburzenia struktury dna morskiego; Uwalnianie zanieczyszczeń i biogenów z osadów dennych; Emisja zanieczyszczeń z anod.	NIE

Cecha – wskaźnik opisowy/Miejsce analiz w Raporcie	Obecny status	Powiązanie z Przedsięwzięciem	Potencjalne oddziaływania	Ocena oddziaływania Przedsięwzięcia na cele środowiskowe [wpływa - TAK/nie wpływa - NIE]
C10. Odpady w środowisku morskim Rozdziały: nie dotyczy	Akwen 36 – brak danych	Ze względu na konieczność zagospodarowania odpadów na lądzie działania w ramach projektu nie będą miały znaczenia.	Brak – nie dotyczy.	NIE
C11. Hałas podwodny Rozdziały: TIV: R 4, R 6.	Akwen 36 – subGES	W obszarze objętym oddziaływaniem mogą występować gatunki wrażliwe na hałas podwodny (ssaki morskie, ryby).	Hałas podwodny związany z instalacją fundamentów.	NIE

* Aktualizacja wstępnej oceny stanu środowiska polskiej strefy Morza Bałtyckiego obejmującą lata 2011-2016 posługując się symbolem D pomimo zachowanie symbolu C w rozporządzeniu w sprawie przyjęcia zestawu celów środowiskowych dla wód morskich.

Zgodnie z wstępną oceną stanu środowiska wód morskich z 2013 r. całościowa ocena polskich wód morskich została określona jako stan poniżej dobrego (subGES). Natomiast ocena z uwzględnieniem poszczególnych podakwenów wykazała stan dobry (GES), jako osiągnięty jedynie dla akwenu 36 – wody otwarte Basenu Bornholmskiego. Aktualizacja wstępnej oceny stanu środowiska polskiej strefy Morza Bałtyckiego została przeprowadzona przy użyciu zmodyfikowanej metodyki, co powoduje brak możliwości jednoznacznego porównania wyników zaktualizowanej oceny z oceną wstępną, niemniej jednak dzięki tej zmianie możliwe jest zachowanie zgodności metod oceny przyjętych w regionie Morza Bałtyckiego. Zaktualizowana ocena wstępna nie zawiera również opartej na wszystkich cechach całościowej oceny dla polskich wód morskich oraz poszczególnych akwenów.

4.3. Bałtycki Plan Działań HELCOM

Osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego środowiska Bałtyku oceniane jest według kryteriów ustalonych dla czterech zasadniczych sektorów interwencji:

- eutrofizacja – celem jest osiągnięcie stanu, w którym Bałtyk nie będzie dotknięty eutrofizacją, zaś wyznacznikiem tego stanu jest osiągnięcie operacyjnych celów ekologicznych:
 - stężenia substancji odżywczych zbliżone do poziomu naturalnego;
 - przejrzysta woda;
 - zakwity glonów na naturalnym poziomie;
 - naturalne występowanie i rozmieszczenie roślin i zwierząt;

- naturalny poziom natlenienia wód;
- substancje niebezpieczne – celem jest osiągnięcie takiego stanu Morza Bałtyckiego, gdy życie organizmów nie będzie zagrożone obecnością substancji niebezpiecznych. Operacyjne cele ekologiczne to:
 - stężenia substancji niebezpiecznych w niewielkim stopniu odbiegające od naturalnych;
 - wszystkie ryby przydatne do konsumpcji;
 - brak problemów zdrowotnych u zwierząt;
 - skażenie radioaktywne na poziomie sprzed awarii w Czarnobylu;
- różnorodność biologiczna i ochrona przyrody – celem strategicznym jest osiągnięcie korzystnego stanu ochrony bioróżnorodności Morza Bałtyckiego, celami operacyjnymi służącymi osiągnięciu tego celu są:
 - odtworzenie i utrzymanie integralności dna morskiego na poziomie gwarantującym funkcjonowanie ekosystemów;
 - wykazywanie przez siedliska i powiązane z nimi gatunki rozmieszczenia, liczebności i jakości zgodnie z przeważającymi warunkami fizjograficznymi, geograficznymi i klimatycznymi;
 - jakość wody odpowiednia dla zapewnienia integralności, struktury i funkcjonowania ekosystemu, jaki ma być odtworzony lub zachowany;
- działalność na morzu – celem strategicznym w tym segmencie jest prowadzenie transportu morskiego i innej działalności na morzu w sposób przyjazny dla środowiska morskiego, jego osiągnięciu mają służyć operacyjne cele w zakresie zarządzania:
 - zakaz nielegalnych zrzutów – jako przestrzeganie już istniejących międzynarodowych uregulowań prawnych;
 - bezpieczny transport morski bez incydentów powodujących zanieczyszczenie;
 - skuteczna służba ratownicza i reagowania na wypadki wyposażona w odpowiedni potencjał ratowniczy;
 - minimalizacja zanieczyszczeń ściekami ze statków;
 - brak przypadku introdukcji gatunków obcych ze statków;
 - zminimalizowanie zanieczyszczeń atmosfery przez statki;
 - brak szkodliwych zrzutów z platform wydobywczych na morzu;
 - zminimalizowanie zagrożeń związanych z konstrukcjami na morzu.

Cele strategiczne i operacyjne są wiążące dla całości wód Morza Bałtyckiego, przy czym analizy stanu i postępów w osiąganiu celów są prowadzone dla subakwenów. Z punktu widzenia obszaru oddziaływania Przedsięwzięcia istotny jest subakwen Basen Borholmski.

Zgodnie z oceną stanu przeprowadzoną w ramach drugiej kompleksowej oceny stanu Morza Bałtyckiego przez Helcom (State of the Baltic Sea – Second HELCOM holistic assessment 2011-2016) – wynik dla subakwenu Basen Borholmski stanowi o nieosiągnięciu dobrego stanu ekologicznego. Również ocena miar cząstkowych wskazuje na brak osiągnięcia stanu dobrego w poszczególnych kategoriach składowych. Jak wynika z przeprowadzonej oceny oddziaływania (patrz Tom IV ROOŚ), proponowane zmiany w przedsięwzięciu uprzednio poddanemu ocenie nie wpłyną na charakter i zakres oddziaływań potencjalnie generowanych przez realizację przedsięwzięcia w oryginalnym kształcie, a tym samym pozwala to stwierdzić, iż Przedsięwzięcie nie będzie istotnie wpływać na zmianę stanu ekologicznego w żadnej z wymienionych kategorii składowych.

5. Literatura i inne źródła

5.1. Literatura

1. Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju, 2013
2. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, 2018
3. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiająca ramy planowania przestrzennego obszarów morskich (Dz. U. UE. L. 257 z 2014 r., s. 135)
4. GIOŚ, Wstępna ocena stanu środowiska wód morskich polskiej strefy Morza Bałtyckiego, 2014
5. GIOŚ, Aktualizacja wstępnej oceny stanu środowiska wód morskich polskiej strefy Morza Bałtyckiego (2011-2016), 2018
6. KE, Wytyczne w sprawie ustanowienia sieci Natura 200 w środowisku morskim. Zastosowanie dyrektyw siedliskowej i ptasiej, Bruksela 2007, s. 11
7. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego komitetu ekonomiczno-społecznego oraz Komitetu regionów – Europejski Zielony Ład, 2019
8. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego komitetu ekonomiczno-społecznego oraz Komitetu regionów – Morska energia wiatrowa: Działania niezbędne do realizacji celów polityki energetycznej w perspektywie roku 2020 i dalszej, 2008
9. Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju 2030, 2011
10. Konwencja o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego, sporządzona w Helsinkach dnia 9 kwietnia 1992 r. (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 346)
11. Krajowy program ochrony wód morskich, 2017
12. Krajowy Plan na rzecz Energii i Klimatu na lata 2021-2030, 2019
13. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego 2030, 2016
14. Polityka ekologiczna państwa 2030, 2019
15. Polityka energetyczna Polski do 2030 roku, 2009
16. Polityka Morska Rzeczypospolitej Polskiej do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, 2015
17. Program rozwoju elektroenergetyki z uwzględnieniem źródeł odnawialnych w Województwie Pomorskim do roku 2025, 2010
18. Projekt aktualizacji zestawu celów środowiskowych dla wód morskich, 2019
19. Projekt Polityki energetycznej Polski do 2040 roku, 2020
20. Projekt Strategii Rozwoju Województwa Pomorskiego 2030, 2019
21. Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (United Nations Framework Convention on Climate Change, UNFCCC), 1992
22. Rozporządzenie Ministra Środowiska z 17 lutego 2017 r. w sprawie przyjęcia zestawu celów środowiskowych dla wód morskich (Dz.U. 2017 r. poz. 593)
23. Strategia "Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko – perspektywa do 2020 r., 2014
24. Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.), 2017
25. Strategia Rozwoju Kraju 2020, 2012
26. Strategia rozwoju portów morskich do 2015 roku, 2007
27. Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020, 2012
28. Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. – *Prawo energetyczne* (Dz. U z 2019 r. poz. 755, ze zm.)
29. Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. – *Prawo wodne* (Dz.U. z 2018 poz. 2268)
30. Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r., poz. 2389, ze zm.)

31. Ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz.U. z 2018 r. poz. 2214, ze zm.)
32. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. 2018 r. poz. 1945, ze zm.)
33. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2018 r., poz. 2081, ze zm.)
34. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – *Prawo budowlane* (Dz. U. z 2019 r., poz. 1186, ze zm.)

5.2.Strony internetowe

1. www.unfccc.int, data dostępu: sierpień 2020 r.
2. https://ec.europa.eu/clima/policies/adaptation/what_en, data dostępu sierpień 2020 r.
3. www.umgdy.gov.pl/?cat=274, data dostępu: sierpień 2020 r.
4. www.umgdy.gov.pl/wp-content/uploads/2018/06/POM_v1_projekt_rozporzadzenia.pdf, data dostępu: sierpień 2020 r.

6. Spis tabel

<i>Tabela 1. Analiza celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji Przedsięwzięcia pod względem znaczenia przedsięwzięcia dla realizacji celu strategicznego.....</i>	14
<i>Tabela 2. Zestawienie celów środowiskowych dla wód morskich w rozbiu na 11 kategorii cech – wskaźników opisowych.....</i>	19
<i>Tabela 3. Cele środowiskowe ustanowione dla wód morskich w strefie oddziaływania Przedsięwzięcia</i>	23